

СЕРГЕЙ ЕСЕНИН ПЕСЕН ЗА КУЧКАТА

Превод от руски: Иван Николов, 1984

chitanka.info

*Една сутрин в своята бърлога,
под рогозки и гнили греди,
легна кучката и в изнемога
седем рижи кутрета роди.*

*Тя до тъмно ги милва прилежно,
с език ги прилиза съвсем
и струеше топенето снежно
изпод топлия и корем.*

*Вечерта, когато пред прага
кокошата врява расте,
стопанинът мрачен наслага
в една вехта торба седемте.*

*Тя в дълбоките прести газии,
тича в неговата следа...
и как дълго раздипля талази
незамръзналата вода.*

*А когато пое да се връща,
своя хълбок пролиза добре
и луната над тъмната къща
заприлича на нейно кутре.*

*И към синята вис небесна,
заскимтяла, гледаше тя
как луната високо проблесна;
и зад хребета полетя.*

*И както бе срещала тихо
камък вместо залък, сега
очите и се забиха
като златни звезди в снега.*

Издание: Сергей Есенин. Стихотворения. Поемы. Издательство „Народна култура“, 1984

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.